

Bulbophyllum echinolabium

Bulbophyllumeja kasvaa pääasiassa Kaakkois-Aasiassa, jonkin verran Afrikassa ja muutamia trooppisessa Amerikassa. *Bulbophyllum echinolabium* kasvaa 600–1200 metrin korkeudessa lämpimän kosteassa ympäristössä Sulawesilta Borneoon. Se on sukunsa Lepidorrhiza-sektion ehkä tunnetuin edustaja – hyvästä syystä.

Kuvaus

Bulbophyllum echinolabiumin lähekkäin kasvavat, läpimitaltaan nelisenttiset varsi-

mukulat ovat munanmuotoisia ja särmättömiä. Varsimukulan päästä kasvaa lyhytvarainen jäykkä lehti, jonka pituus on 20 cm. Kukintovarsi kasvaa varsimukulan tyveltä ja venyy jopa 70-senttiseksi. Se kannattelee kerrallaan yhtä kukkaa, jonka pituus ylhäältä alas mitattuna voi olla lähes 40 cm. Kukka kestää viikon verran. Samasta kukintovaresta kasvaa uusia kukkia, yksi kerrallaan, kesän kasvukauden ajan. Kukka on pohjaväritään kellertävä, ja siinä on punertavia pitkittäisraitoja. Huuli on tummanpunainen, tyvestään ”saranoitu” heiluri, joka lii-

kahtaa pienestäkin tönäisystä. Sen tarkoitus on imitoida toukkien kansoittamaa mädäntyvää lihanpalaa. Näin kasvi houkuttelee pölyttäjäkseen raatokärpäsiä, jotka suunnistavat kaukaakin kukan erityisen hajun houkuttelemina. Huijatuiksihan ne tulevat, ja seuraavaan kukkaan lentäessään ne samalla toimittavat kasvin pölytyksen.

Kasvatus

Bulbophyllum echinolabium ei tarvitse erityisiä lepoaikoja. Se viihtyy parhaiten huoneenlämpöisen lasikon kosteudessa. Kasvualusta saa olla melko tiivis ja jatkuvasti kostea. Myös palikkakasvatus on mahdollista, mutta silloin juuriston kosteudesta on pidettävä erityistä huolta. Muiden bulbophyllumien tavoin kasvin valon tarve on suhteellisen vähäinen, suunnilleen sama kuin perhosorkideoiden.

Oma kasvini

Sain oman kasvini yhteistilauksesta 2010. Se on edelleen Schwerterin alkuperäisessä kasvialustassa ja asustaa ikkunalaudalla tavallisen huoneilman kosteudessa. Tänä aikana on kasvanut kaksi uutta lehteä, yksi on pudonnut ja yksi osittain tuhoutunut korkeiltuani, miten laji viihtyisi kasvihuoneesani. Ei viihtynyt, yöt olivat liian viileitä.

Kasvihuonekokeilun jälkeen *Bulbophyllum echinolabium* on ollut melko varjossalla itäikkunalla. Kesällä se alkoi kasvattaa kukintovartta lehdeettömän varsimukulan tyveltä. Kukintovarsi kasvoi nopeasti, ja siirsin ruukun hieman valoisammalle ikkunalle. Avaunut upea kukka oli ylhäältä alas mitattuna 32-senttinen.

Siihen kasvin viehättävyys sitten loppuikin. Aurinkoisena päivänä kukka haisee erittäin aidolla ja kuvottavalla tavalla kypsässä mätänemistilassa olevalta rotanraadolta. Haju on niin voimakas, että se tuntuu koko huoneessa, koko talossakin. Kukka oli pakko leikata pois ja kiikuttaa ulos, missä kärpäset ottivat sen innostuneesti vastaan.

Kukan menettäminen ei kasvia lannistanut, sillä kukintovarten alkoi saman tien kasvaa uusi nappu. Nyt syyskuussa on kolmas kukka menossa, neljäs jo odottelee. Onneksi päivät ovat olleet pilvisiä, joten haju ei ole aivan niin voimakas.

Visuaalisesta nautinnosta pitää siis ”maksaa” hyvä hinta. Kasvia voi suositella vihamiehelleen tai hyvin huumorintajuiselle ystävälle.

Teksti ja kuva ARI MATIKKA